

heder imod. I alt Fald vil det være saa aldeles affides, at den paa ingen Maade kan gjøre den Nytte eller tilfredsstillende den Krang, som er tilstede for at faae en saadan Forbindelse mellem Bendskjælet og Sjælland Syd for Limfjorden. Svornemet jeg end er tilbøjelig til at imødekomme Thy med Hensyn til Jernbaneanlæg, saa forekommer det mig dog, at disse Erfaringer ved Limfjordsbroen burde gjøre En betænkelig ved allerede nu at skride til Anlæget af denne Bane. Dersom det skulde indtræffe, at man blev nødt til at søge et andet Punkt for en fast Forbindelse mellem de to ofte nævnte Landsdele, vilde der være andre Maader, paa hvilke man kunde komme Thy til Hjælp med Hensyn til den Krang, der er til Jernbaneforbindelser. Der er allerede flere Gange blevet nævnt en Bane, der skulde anlægges fra Skive til Hlyngøre; der ligger Mors imellem; men da ogsaa der er to Sundsteder, er det dog vist, at lige saa godt der som andet Steds kunde den Krang, som der er til Forbindelse, afhjælpes f. Ex. ved Dampstib, saaledes som vi jo have det ved Aalborg. Hvis der dernæst kommer en Jernbaneovre ved Aggersund, kunde der jo med stor Letthed gjøres en lille Afstikker over det meget flade Terrain, man der træffer paa, for at tilfredsstillende Fornødenheder i en anden Del af Lihsted Amt, og endelig finder jeg det ganske rigtigt, at man strax fuldender Banerne op til Oddefund Syd fra. Det var altsaa en anden Maade, hvorpaa man kunde komme Thy til Hjælp, hvis det ikke skulde lade sig gjøre at bygge Limfjordsbroen, og man derfor maatte søge en anden fast Forbindelse. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at det er et meget uheldigt Tidspunkt, i hvilket man har bestræbt sig for at faae denne Bane flaaet fast. Hvad de fynnste Baner angaar, er jeg ikke videre kjendt i denne Landsdel. Jeg kan ikke sige Andet, end at det forekommer mig, at den Udtalelse jeg hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), havde noget meget mere tiltalende end de Smaaastumper af Baner, som Regjeringen her foreslaar anlægge. Det forekommer mig ogsaa, at der er andre Hensyn, der gjøre, at det var særdeles ønskeligt, at der i Tidens Løb kom et saadant Midtpunkt som Odense, fra hvilket der kunde udstraale Baner til alle Kanter af Den. Jeg skal ikke her urgere, hvad det er for Hensyn, jeg sigter til, men det er dog Noget, som ligger temmelig nær. Jeg skal ikke videre indlade mig herpaa, men blot sige, at hvad jeg hørte udtale af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, forekommer mig meget rigtigere, ogsaa af Hensyn til de lokale Savns Tilfredsstillelse, end hvad Regjeringen foreslaar; men hvad der er en Hovedmangel ved dette Lovforslag, er det, som blev paapeget af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds. Da vi forrige Gang behandlede Jernbanesagen her i Lihsted, blev det fra flere Sider udtalt, at

man ikke burde skride til noget nyt Jernbaneanlæg ved Statens Medvirkning, uden at der i Forveien forelaa en klar Oversigt over, hvilke Baner der overhovedet i en overfluelig Fremtid kunde være Tale om at anlægge ved Statens Hjælp. Det mangle vi aldeles her. Det forekommer mig, at dette Lovforslag umulig kan blive til Lov eller bør blive til Lov, før denne Fordring er opfyldt, og jeg vil haabe, at Folkethinget vil medvirke til at gjøre, hvad der fra dets Side kan gjøres i saa Henseende. Det er nu heller ikke blot, hvilke Baner man tænker sig, der bør anlægges nærmest ved Statens Foranstaltning, der burde være afgjort ved denne Lov, men der burde tillige være afgjort visse Principer, som Folk i Landet, der søgte Lyst til at arbejde for Jernbaneanlæg paa forskjellige Steder, kunde have at holde sig til for at vide, hvilken Udsigt de havde til at faae saadanne Jernbaner anlagte, om hvilke man ikke ligefrem kunde sige, at Statens Løv bestemt fordrøede dem anlagte. Der maa jo i den Henseende skjelnes meget mellem de forskjellige Baner; om nogle kan man sige, at de ere store Puls-aarer for Handelsbevægelsen og for Folkesforbindelsen i Landet, og dernæst andre, som have en mere lokal Natur, men der kan blandt de sidste være saadanne, som kunne i høi Grad hjælpe til at skaffe Noget at kjøre med paa Statens Baner, og derfor kunde det være, at Staten til en vis Grad burde komme saadanne til Hjælp, jeg tror, man pleier at kalde dem Jødebanner. Naar man nu i en vis Egn begynder at arbejde for en Jernbane, arbejder man saa at sige blindt hen, idet man ikke veed, hvad Udsigt man har, eller i hvilket Fald i hvilket Omfang man har Udsigt til at faae Medvirkning af Staten. Jeg har set flere Steder, hvor man virkelig har gjort respectable Anstrengelser for at tilveiebringe fornødne Midler, men der er noget vist Naaløst derved, saalænge man ikke veed, hvad der saa vil ske, naar man har tilveiebragt disse Midler. Det er et Princip, som forekommer mig burde være klaret igennem den første Lov, der skal udfomme angaaende Jernbanefager.

Jeg agter ikke at opholde Lihsted ret længe med, hvad jeg har at sige. Der er mange af de Ting, jeg ønskede at udtale, som allerede ere gjorte gjældende af Andre, og jeg skal blot nævne, at jeg aldeles giver det Medhold, som jeg nu har hørt udtale, saa vidt jeg husker, af begge de foregaaende Talere, navnlig om efter hvilke Principer man skal give Tilskud fra de forskjellige Egne. Mig forekommer det, at der er kun een Regel, som der burde være afgjørende, nemlig hvilken Nytte vedkommende Egn har deraf, thi at ville afveie to Egnes Formueerne lige over for hinanden, tror jeg virkelig er saa vanskeligt, og navnlig at ville stille det i Forhold til den Bane, der skal komme, er Noget, som forekommer mig at være umuligt, og jeg kan derfor ikke Andet end